

Odissea familiar

La història. Cabo Cañaveral, Florida, EUA, ara. El magnat Richard Carson vol arribar a la Lluna per demostrar que l'expedició de l'Apol·lo XI va ser un muntatge televisiu, però Mike Goldwing, d'11 anys, i la seva colla demostren que la bandera nord-americana és a la Lluna.

La pel·lícula. Just fa poc parlava dels cineastes espanyols que pretenen passar per ianquis. (*Zombis sota zero*, LaMANANA, 3/9/15). En semblant mixtura de cinema pseudoJólivut, segueix l'artèsà aplicat que no deixa d'ésser l'Enrique Gato (Valladolid, 1977), entossudat en donar gat per llebre. L'acudit és fàcil, ho sé. Ell s'ho ha buscat. A banda dels jocs de paraules a que som proclius els cronis-

tes de la cosa cinematogràfica, uns lletraferits, *Atrapa la bandera* capgira l'equació clàssica, aquella que diu que per a ser global, primer cal ser local. Doncs no. Enrique Gato no vol ser ni local, ni global: intersideral. Per tant, les aventures del Mike, el Martin, la Samantha i l'Igor llangardaix-Godzilla, tenen tots els ets i uts de qualsevol film de ciència-ficció, tan aviat de caire geriàtric com juvenil. És a dir, *Atrapa la bandera* és una pizza Tres Estacions: 1)

la del film *Space Cowboys* de Clint Eastwood quan els avis són savis, esclar, per experiència professional i de vida; 2) l'odissea animalista de *Un ratón en la Luna*; i 3) la parafernàlia televisiva de *Capricornio Uno* o el cartró-pedra d'una mentida profusament espectacular. Dit això per allò de la veritat artística (si més no artesanal), convé acceptar que el clon que és *Atrapa la bande-*

ra aconsegueix els seus objectius fundacionals. Vaja, que t'emociona tant com quan t'enfrontes a una hamburguesa de vedella caramel·litzada. I si dom i hom és vegetarià, com a una cruixent temperatura d'hortalisses.

El tema. La unió fa la força. Així de fàcil, mínions i minyons.

La imatge. El moment excels en que el llangardaix Igor arrabassa la bandera ianqui al prepotent i megalòman milionari.

La frase. "¿Cómo puedes presentar a un inútil como este en la tele?", pregunta el pare. "Es el dueño del canal", que li respon el fill. Qui paga, mana, oi Artur Mas, Mariano Rajoy i "tutti quanti"?

La recomanació. Famílies addictes als "dibus" (fotocopiats o no), segons el model i gustos del súper Jólivut.

'Atrapa la bandera'

Director:
Enrique Gato.
Guió: Jordi Gasull. **Música:**
Diego Navarro.
Espanya, 2015.
97'. JC Alpicat,
Ajuntament
Balaguer,
Era Vielha.